

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN**ARREST**

**nr. 30 van 14 juni 2007
in de zaak X / IVde kamer**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X , van Algerijnse nationaliteit, op 3 oktober 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 september 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 234, § 1, eerste en tweede lid, van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting van het geding ingediend op 15 januari 2007 met toepassing van artikel 235, §3 van voornoemde wet.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 maart 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. COOREMAN loco advocaat C. PENNINCK en van attaché M. HUYGHE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Het feitenrelaas van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“U verklaart de Algerijnse nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn van X en X te zijn. Na het afronden van uw middelbare studies in 2001 zou u zich ingeschreven hebben aan de universiteit van X . Vanaf dan zou u problemen gekend hebben omwille van uw broer, X (O.V.X), die uiterlijk sterk op u lijkt en die, naar u dacht, tot de RCD (Rassemblement Culturelle Démocratique) behoort. De politie zou toen vaak zijn langsgesproken en u in de plaats van X meegenomen hebben. U zou zijn vrijgelaten toen X zich bij de politie aanbod. Dit zou tot in 2002 geduurd hebben. In 2002 - 2003 zou u ingeschreven geweest zijn aan de Nationale Hydraulische School te X. Daar zou u aangesloten zijn bij een studentenbeweging voor X , 'X'. Omwille van de beslissing van de directeur om jongens en meisjes van elkaar te scheiden, zou er een studentenstaking ontstaan zijn. Na een week zou de directeur de ordediensten ingeschakeld hebben waartegen fors weerstand werd geboden. U en de andere studenten zouden gedurende vier dagen aangehouden zijn. U zou naar X teruggekeerd zijn om daar in 2003 - 2004 uw studies verder te zetten. In die periode zou u opnieuw herhaaldelijk door de politie meegenomen zijn en zelfs gedurende enkele dagen vastgehouden zijn totdat uw broer zich kwam aanmelden. Bij jullie beider afwezigheid zou uw moeder meegenomen zijn. U zou uw studies niet hebben kunnen afronden. Uw broer zou omwille van deze problemen van zijn vrouw, met wie hij één kind had, zijn gescheiden. Halfweg 2004 zou uw broer naar België gevlucht zijn en er asiel hebben aangevraagd. Na zijn vertrek zou u elk weekend zijn kind zijn gaan ophalen om wat tijd bij jullie thuis door te brengen. Eind 2004 zou de ex-vrouw van uw broer de politie gebeld hebben toen u uw neefje kwam ophalen. Ze zou u ervan beschuldigd hebben haar kind te hebben willen ontvoeren en naar België te hebben willen brengen. U zou door de politie ondervraagd zijn, maar na een tweetal dagen zijn mogen vertrekken. In 2004 zou u lid geworden zijn van RCD. Vanaf begin 2005 zou u naar Mila verhuisd zijn omdat er u een job werd aangeboden bij 'X' (X). In mei 2005 zou u in het weekend bij u thuis in X door de politie aangehouden en ondervraagd zijn over de verblijfplaats van uw broer. Nadat u verklaard had geen contact meer met hem te hebben, zou u hebben mogen beschikken. Een maand later ongeveer zou de politie naar uw werk gekomen zijn. Uw collega's zouden ondervraagd zijn over uw broer en uw computer zou zijn gecontroleerd. Tijdens deze actie zouden ze documenten met betrekking tot de RCD en lijsten van verdwenen personen gevonden hebben. U zou zich de volgende dag op het commissariaat van X hebben moeten aanbieden. U zou daar ondervraagd zijn over uw broer en over de documenten die ze gevonden hadden. U zou er van beschuldigd zijn tegen president X te zijn. Zonder aanklacht en zonder voorwaarden zou u zijn mogen vertrekken. U zou opnieuw zijn gaan werken. Sinds mei 2005 zou u contact opgenomen hebben met de Franse overheid om daar te kunnen gaan studeren. Er zou u echter zijn meegedeeld dat uw dossier zou behandeld worden voor het jaar 2006 - 2007. Via een tenlastenneming door uw broer zou u in januari 2006 een visum aangevraagd hebben bij de Belgische ambassade. Nadien zou de politie nog steeds zijn langsgesproken op zoek naar uw broer. U zou ook convocaties van de politie en drie convocaties van de rechtbank van X ontvangen hebben. Via de verloofde van een vriend zou u vernomen hebben dat er drie rechtszaken tegen u lopen, namelijk een zaak naar aanleiding van het incident aan de universiteit van X, de aanklacht van de ex-vrouw van uw broer met betrekking tot poging tot ontvoering van uw neefje en tot slot een zaak tegen u omwille van het feit dat u ervan verdacht wordt tegen de 'concorde civile' te zijn van de president. Op 15 februari 2006 zou u vanuit X vertrokken zijn en via Tunesië op 16 februari 2006

in België zijn aangekomen. U hebt op 23 februari 2006 hier asiel aangevraagd. Hier zou u via uw broer X in X vernomen hebben dat er een document van de rechtbank is aangekomen, namelijk een vonnis ofwel een convocatie om een vonnis te gaan ophalen.”

- 2.1. Verweerder benadrukt dat voorliggend verzoekschrift geen uiteenzetting van middelen bevat, terwijl dit een substantiële vereiste van het verzoekschrift is. Uit de gewone lezing van het verzoekschrift blijkt dat dit geen duidelijke en voldoende nauwkeurige grief tegen de beslissing van de Commissaris-generaal bevat.
- 2.2. De Raad stelt vast dat met het “voorliggend” verzoekschrift het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 15 januari 2007 wordt bedoeld.
Artikel 235, §3, tweede lid, van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bepaalt dat het verzoekschrift tot voortzetting bevattende een aanvulling van het initiële verzoekschrift op straffe van onontvankelijkheid dient te beantwoorden aan de vereisten bepaald in artikel 39/69, § 1, van de voormelde wet van 15 december 1980 met uitzondering van de vereiste bepaald in artikel 39/69, §1, tweede lid, 4°. Deze uitzondering betreft de vereiste van een uiteenzetting van feiten en middelen. De exceptie wordt verworpen.
3. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen motiveerde de bestreden beslissing als volgt:
“Niettegenstaande de initiële ontvankelijkheidsbeslissing genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dient nu, in het onderzoek Ten Gronde (TG), door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling niet kan worden toegekend en wel om volgende redenen.

*Zo hebt u **niet aannemelijk gemaakt** dat de Algerijnse autoriteiten u actueel nog steeds zoeken omwille van de drie zaken die tegen u zouden lopen, namelijk de zaak met betrekking tot het incident aan de universiteit in X, de aantijging van poging tot ontvoering van uw neefje en de zaak met betrekking tot documenten van RCD die op uw computer van het werk zijn teruggevonden (gehoorverslag DVZ, pp. 15 en 16 en gehoorverslag TG, p. 7). Ten eerste dient er te worden opgemerkt dat de convocaties die u neerlegt om uw problemen met de Algerijnse autoriteiten te staven niet afdoende zijn. Zo valt er uit de drie convocaties, namelijk de convocaties op datum van 5 november 2005, 1 januari 2006 en 4 februari 2006, uitgevaardigd door de rechtbank van X, enkel af te leiden dat u zich dient aan te melden bij de dienst burgerlijke stand, zonder dat hieromtrent enige verdere informatie wordt gegeven en er dus niet kan worden uit afgeleid om welke reden u zich diende aan te melden. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat bij de drie 'originale' convocaties van de rechtbank telkens het dossiernummer niet ingevuld is. Het feit dat deze documenten onvolledig zijn brengt de authenticiteit van bovenvermelde documenten ernstig in het gedrang temeer het gaat om het weglaten van het dossiernummer, hetgeen essentieel is en absoluut dient vermeld te worden. Bovendien dient in dit kader te worden aangestipt dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat in Algerije georganiseerde misdaadgroepen actief zijn in het imiteren van stempels en officiële documenten waardoor bovenstaande appreciatie met betrekking tot de authenticiteit van deze documenten nogmaals worden bevestigd.*

Wat betreft de kopie van de convocatie van de Nationale Veiligheid dd. 12 januari 2006 dient te worden opgemerkt dat er zich ook met betrekking tot dit specifieke document **een geloofwaardigheidsprobleem** stelt. Blijkt immers dat de voornaam van de persoon die opgeroepen wordt veranderd is. Dit is duidelijk zichtbaar aan de 'lay out', meerbepaald het feit dat de doorlopende puntjes waarop de voornaam 'Ali' is geschreven verdwenen zijn.

Voorts is het bevreemdend dat u met betrekking tot de inhoud of de aard van het gerechtelijk document dat volgens uw broer X bij u thuis zou zijn toegekomen **niets zinnigs** kunt vertellen. Het feit dat u over dergelijke details geen vragen kon stellen uit schrik dat de telefoon wordt afgeluisterd, is geen afdoende verklaring om deze nalatigheid te vergoelijken aangezien u voor de rest met uw broer X wel openlijk sprak over het bestaan van de convocaties en een eventueel vonnis (gehoorverslag TG, p. 11). Daarnaast kan u tot op heden het vonnis, of de convocatie om het vonnis op te halen, niet neerleggen, dit terwijl u dit document één maand ná uw interview Ten Gronde (dd. 23 mei 2006) diende neer te leggen (gehoorverslag TG, pp. 11 en 13).

In het licht van bovenstaande vaststellingen dient er te worden opgemerkt dat u uw actuele vrees voor vervolging door de Algerijnse autoriteiten (gehoorverslag TG, p. 13) niet aannemelijk heeft gemaakt.

Verder kan er **geen geloof** worden gehecht aan dat aspect van uw asielrelaas dat u in verband brengt met de problemen van uw broer X (O.V.nr 5661875), die ondertussen een erkend vluchteling is. U verklaart sinds 2001 problemen te hebben gekend met de Algerijnse politie omwille van het feit dat zij u omwille van uiterlijke gelijkenissen verwisselden met uw broer X (gehoorverslag DVZ, p. 12). U vermoedt dat X tot de RCD behoorde. U merkte namelijk op dat hij tijdens de verkiezingsperiodes druk bezig was en zelden thuis kwam. Telkens hij zich had aangemeld bij de politie werd u vrijgelaten. Dit heeft, volgens uw verklaringen, zowat tot in 2002 voortgeduurd (gehoorverslag DVZ, p. 12). In het dossier van uw broer X wordt er echter nergens melding gemaakt van het feit dat u of hij zelf in 2001 - 2002 problemen hebben gekend met de Algerijnse autoriteiten (gehoorverslag CGVS 04/17991, Dringend Beroep X, dd. 2 februari 2005, pp. 5-7). Het feit dat uw broer deze incidenten met de Algerijnse autoriteiten niet heeft aangekaart tijdens zijn asielprocedure doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze door u beweerde moeilijkheden, temeer uw broer X gedurende gans zijn asielprocedure heel gedetailleerd zijn problemen en die van zijn familie heeft weergegeven. Zo verklaarde hij dat hij in 1994 en 1995 samen met een broer problemen heeft gekend met de politie. Vervolgens beweerde hij dat het eerst volgende probleem met de Algerijnse autoriteiten zich voordeed op 5 juli 2002 (gehoorverslag CGVS X, Dringend Beroep X, dd. 2 februari 2005, pp. 5 en 7 + ingevulde vragenlijst dd. 11 maart 2005 zie toegevoegde getypte tekst).

Tot slot tonen de overige door u neergelegde documenten, namelijk identiteitskaart, beroepskaarten, attest van vakbond, bankrekening, verzekeringsattest, werkattest, attest van verlof, aanvraag inschrijving universiteit Montpellier, certificaten met betrekking voogdij X over zijn broers en zussen, document van dienst belasting met betrekking tot moeder, verblijfscertificaat, attesten cursussen informatica, schoolattesten hydraulica, aanvraag overplaatsing universiteit en studentenkaart X, uw identiteit, uw

studies en werk aan, gegevens die hier niet ter discussie staan. De documenten met betrekking tot de X manifestatie en de verdwijningen voegen geen nieuwe elementen aan uw asielrelaas toe, net zomin als het door u neergelegde voorschrift voor een kalmeringsmiddel.

Met betrekking tot de asielaanvraag van uw broer, X (O.V.5.661.875), dient er te worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op 23 mei 2005 besloten heeft hem de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen. Dienaangaande dient te worden opgemerkt dat door het Commissariaat-generaal elke asielaanvraag individueel wordt beoordeeld."

- 4.1 Verzoeker verklaart ter zitting geen gebruik meer te willen maken van het stuk "convocatie van de Nationale Veiligheid", gedateerd op 12 januari 2006.
- 4.2. Het stuk "convocatie van de Nationale Veiligheid", gedateerd op 12 januari 2006, wordt door de Raad verworpen.
- 5.1 Verzoeker argumenteert:
 - dat hij omstandig heeft uiteengezet hoe hij de documenten heeft verkregen en dat deze stukken aantonen dat de Algerijnse overheid nog steeds naar hem op zoek is. Het ontbreken van de reden of het dossiernummer op de oproepingen, kunnen verzoeker niet worden verweten, evenmin dat er een bende actief zou zijn die stukken vervalst;
 - dat verzoeker nog steeds niet weet welk gerechtelijk document, dat bij hem thuis betekend zou zijn geweest, zijn broer bedoeld zou hebben aangezien er tijdens verzoekers afwezigheid meerdere documenten, die in kopie en onvertaald werden toegevoegd aan het verzoekschrift, werden betekend, namelijk (i) een vonnis van 17 maart 2006 waarbij hij veroordeeld wordt tot een gevangenisstraf van drie maanden wegens slagen aan een politieagent (ii) een telegram van 13 april 2006 om zich op 26 april 2006, voor een voor hem onbekende reden, aan te bieden op de rechtbank (iii) twee oproepingen om zich aan te melden om een convocatie overhandigd te krijgen;
 - dat het niet duidelijk is welke verklaringen van verzoeker verschillen met deze van zijn broer X en dat de link met de problematiek van deze broer beperkt is aangezien het enkel relevant is dat verzoeker fysiek sterk gelijk op X en dat verzoeker, net zoals wellicht X, betrokken is bij de RCD.
- 5.2 Verweerder stelt:
 - dat de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas onder meer in twijfel wordt getrokken omdat ernstig getwijfeld kan worden aan de authenticiteit van de neergelegde convocaties aangezien op de drie convocaties telkens het dossiernummer, wat een essentieel element is voor een dergelijk officieel document, ontbreekt;
 - dat het feit dat verzoeker nog steeds niet weet welk gerechtelijk document door zijn broer werd bedoeld omdat er tijdens zijn afwezigheid meerdere documenten werden betekend, geen afbreuk doet aan de vaststelling door de Commissaris-generaal dat verzoeker, die blijkbaar wel openlijk met zijn broer sprak over convocaties en dergelijke, niets zinnigs kan vertellen over de inhoud;
 - dat, omtrent het verschil tussen verzoekers verklaringen en deze van zijn broer X, het verzoekschrift geen argumenten opwerpt die de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheid kunnen verklaren of weerleggen. Bovendien is het merkwaardig dat verzoeker de band met de problemen van zijn broer eerder beperkt wanneer het gaat over de verschilpunten in de verklaringen terwijl deze

band wel aangehaald wordt als eerste argument bij de uitwerking van zijn verzoek tot subsidiaire bescherming.

- 5.3. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., X, nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., X, nr. 136.692, 26 oktober 2004).

Verzoeker weerlegt de motivering niet dat de drie convocaties, namelijk de convocaties van 5 november 2005, 1 januari 2006 en 4 februari 2006 die werden uitgevaardigd door de rechtbank van X, enkel melden dat hij zich dient aan te melden bij de dienst burgerlijke stand, zonder dat er hieromtrent enige informatie wordt gegeven en derhalve de reden tot aanmelding niet kan worden afgeleid. Mede in acht genomen dat de kwestieuze documenten essentiële elementen ontberen, zoals het dossiernummer, die de authenticiteit ervan aantasten, kan uit deze stukken niet afgeleid worden dat verzoeker actief gezocht wordt door de Algerijnse overheid.

De stukken toegevoegd aan het verzoekschrift van 3 oktober 2006 en door verzoeker omschreven als een vonnis van 17 maart 2006, een telegram van 13 april 2006 om zich op 26 april op de rechtbank aan te bieden en twee oproepingen, zijn niet vergezeld van een eensluidend verklaarde vertaling. De Raad neemt deze stukken, overeenkomstig artikel 8 PR RvV, derhalve niet in overweging.

De motivering omtrent de verschillen van verzoekers verklaringen met deze van zijn broer "X" vinden steun in het administratief dossier en zijn van wezenlijk belang aangezien "X" geen melding maakt van problemen met de Algerijnse overheid in 2001 terwijl verzoeker de aanvang van zijn persoonlijke problemen, veroorzaakt door een fysieke gelijkenis met zijn broer, situeert in 2001. De vaststelling dat verzoekers broer geen problemen had in 2001 daar waar verzoeker de aanvang van zijn problemen situeert in deze periode en deze in verband brengt met de activiteiten en onbestaande vervolging van zijn broer, ondergraaft de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet aangenomen worden dat verzoeker de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit niet kan of niet wil invoeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

- 6.1. Verzoeker vraagt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien hij, omwille van de gerechtelijke procedures die tegen hem lopen, een reëel risico loopt dat hij, in geval hij zou terugkeren, een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing zou dienen te ondergaan, die bovendien elke wettelijke en legitieme bestraffing overschrijdt.

- 6.2. Verweerder wijst op het ongegronde karakter van de asielaanvraag van verzoeker. Gelet op verzoekers gebrek aan geloofwaardigheid inzake zijn asielmotieven, maakt hij niet aannemelijk dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft en onmogelijk op bescherming zou kunnen rekenen. Bijgevolg maakt hij evenmin aannemelijk dat hij om de redenen die hij in zijn asielaanvraag aanhaalt een reëel risico loopt op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.
- 6.3. Aan verzoeker kan, gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas dat de grondslag vormt voor het verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 14 juni 2007 door:

dhr. W. MULS, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. SMETS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. SMETS.

W. MULS.